

Gérard de Nerval, vert. Hannie Vermeer-Pardoën: 'Aurélia of De droom en het leven' Vertaald door Hannie Vermeer-Pardoën. Van Gennep, Amsterdam 2015. ISBN 978461643513 Zie ook: www.vangennep-boeken.nl/ Oorspronkelijke druk: 1855 Illustraties van Peter van Hugten.

Korte beschrijving:

Boek van 100 blz. waarin De Nerval zijn ervaringen beschrijft gedurende een psychose, over 'de uitstorting van de droom in de werkelijkheid', want dat woord gebruikt hij niet. Alles stond in het licht van een andere, hogere orde; de aardse gebeurtenissen weerspiegelen de wereld van het onzichtbare. Mensen worden daardoor boodschappers van de 'wereld der geesten'. De Nerval beschrijft hoe hij afwisselend wanhopig ellendig en gelukkig kon zijn, ontreddering en euforie. Hij verlangt ook naar zijn onbereikbare liefde: Aurélia. In zijn dromen en psychosen werd 'de waarheid' aan hem geopenbaard. Hallucinaties zijn dan berichten of tekenen van het goddelijke, een hogere instantie. Het leverde hem diepere inzichten op.

<http://www.vangennep-boeken.nl/index.php?id=215>: 'In zijn eerdere werk komt die wereld soms al zijdelings aan bod, maar in Aurélia neemt hij zich voor zijn dromen nauwgezet te verkennen en zo helder mogelijk weer te geven. Als hij door zijn 'periode van ziekte' meerdere malen in een inrichting belandt, wil hij ook zijn ervaringen tijdens deze inzinkingen zorgvuldig onderzoeken. Aurélia wordt daardoor een poging om greep te krijgen op het bestaan, hier en in die andere wereld, opgetekend in de poëtische, suggestieve taal van een groot schrijver.'

<http://www.tzum.info/2015/03/recensie-gerard-de-nerval-aurelia-of-de-droom-en-het-leven/>: 'Op de uitgebreide Nederlandse [Wikipediapagina](#) staat dat dit is gebaseerd op zijn onbeantwoorde liefde voor een actrice genaamd Jenny Colon. Wanneer ze sterft, probeert hij haar aan gene zijde nog te krijgen: Ik meende dat ik zelf niet meer lang te leven had en ik was er nu zeker van dat er een wereld bestond waar mensen die van elkaar houden elkaar weer zouden zien.

Waar of niet, een plek na de dood waar mensen die van elkaar houden elkaar weer tegenkomen, is een troostvolle gedachte van deze rusteloze ziel. Laten we het hopen, voor De Nerval en voor onszelf.'

Over de schrijver: Gérard de Nerval (1808-1855) is een pseudoniem van Gérard Labrunie. Hij was de zoon van de legerarts Étienne Labrunie en Marie-Antoinette Laurent, dochter van een linnenkoopman uit Parijs. Hij werd een Franse dichter en schrijver. Aan het eind van zijn leven pleegde hij zelfmoord Zie ook:

http://nl.wikipedia.org/wiki/G%C3%A9rard_de_Nerval

Citaten:

Cover: *'Met dat voorbeeld voor ogen ga ik
proberen de indrukken van*

*een lange periode van ziekte
onder woorden te brengen,*

*die zich geheel in het verborgene
van mijn geest heeft afgespeeld;
– en ik weet niet waarom ik
die term ziekte gebruik,
want wat mij betreft,
ik heb me nog nooit zo
gezond gevoeld.'*

Pag. 8: 'Een wezen van buitengewoon grote afmeting – een man of een vrouw, dat weet ik niet – fladderde moeizaam boven de ruimte en leek zich worstelend door dikke wolken te bewegen. Buiten adem en aan het eind van zijn krachten viel het tenslotte neer op de donkere binnenplaats, waarbij het met gehavende vleugels aan de daken en balustraden bleef haken. Ik kon het een ogenblik lang goed bekijken. Het was vermiljoenrood getint en zijn vleugels schitterden in talloze schakeringen. In zijn lange, in antieke stijl geplooid gewaad leek het op de engel van de Melancholie van Albrecht Dürer. Ondanks mezelf slaakte ik een kreet van angst en meteen schrok ik wakker.'

Pag.10-11: 'Hier is begonnen wat ik de uitstorting van de droom in de werkelijkheid zal noemen. Vanaf dat ogenblik kreeg alles een dubbele betekenis- en wel zonder dat mijn gedachtegang ooit onlogisch werd, zonder dat ook maar het geringste detail van wat mij overkwam uit mijn geheugen werd gewist.'

Recensies/Extra: Johannes van der Sluis 23 maart

(<http://www.tzum.info/2015/03/recensie-gerard-de-nerval-aurelia-of-de-droom-en-het-leven/>)

(...) 'Waarom zo belangwekkend? Omdat het de vraag oproept welke wijsheid of waarheid te vinden is in zogenaamde waanzin; we betreden daarmee het domein van de mystiek, (...). Het thema van de goddelijke waanzin kent een traditie in de literatuur, met als belangrijkste voorbeeld Erasmus' *Lof der Zotheid*, dat een satire is op menselijke 'zotheden' zoals oorlog maar het mondt uit in een onverbloemde lofzang op de christelijke zotheid of waanzin; Christus was immers naar menselijke maatstaven een waanzinnige. (...) Hemel en hel tegelijk, dat zal wel de kern van de psychose zijn. Volgens mij is dat ook wat Wouter Kusters – ik baseer me op secundair materiaal – met zijn werk probeert aan te tonen; de psychose is niet zozeer een toestand van waanzin als wel een extatische toestand waarin dieper inzicht kan worden verkregen in mens en wereld. Zo schrijft De Nerval over zijn 'ziekte': Het leek alsof ik alles wist, alles begreep. En ook verklaart hij, en dat is cruciaal in dit boekje, dat alles een dubbele betekenis krijgt; (...). De psychotische toestand, zo beschrijft De Nerval het, verveelvoudigt zijn waarnemingsvermogens. (...).

Zie ook: <http://verbodengeschriften.nl/html/aureliadedroomofhetleven.html>